

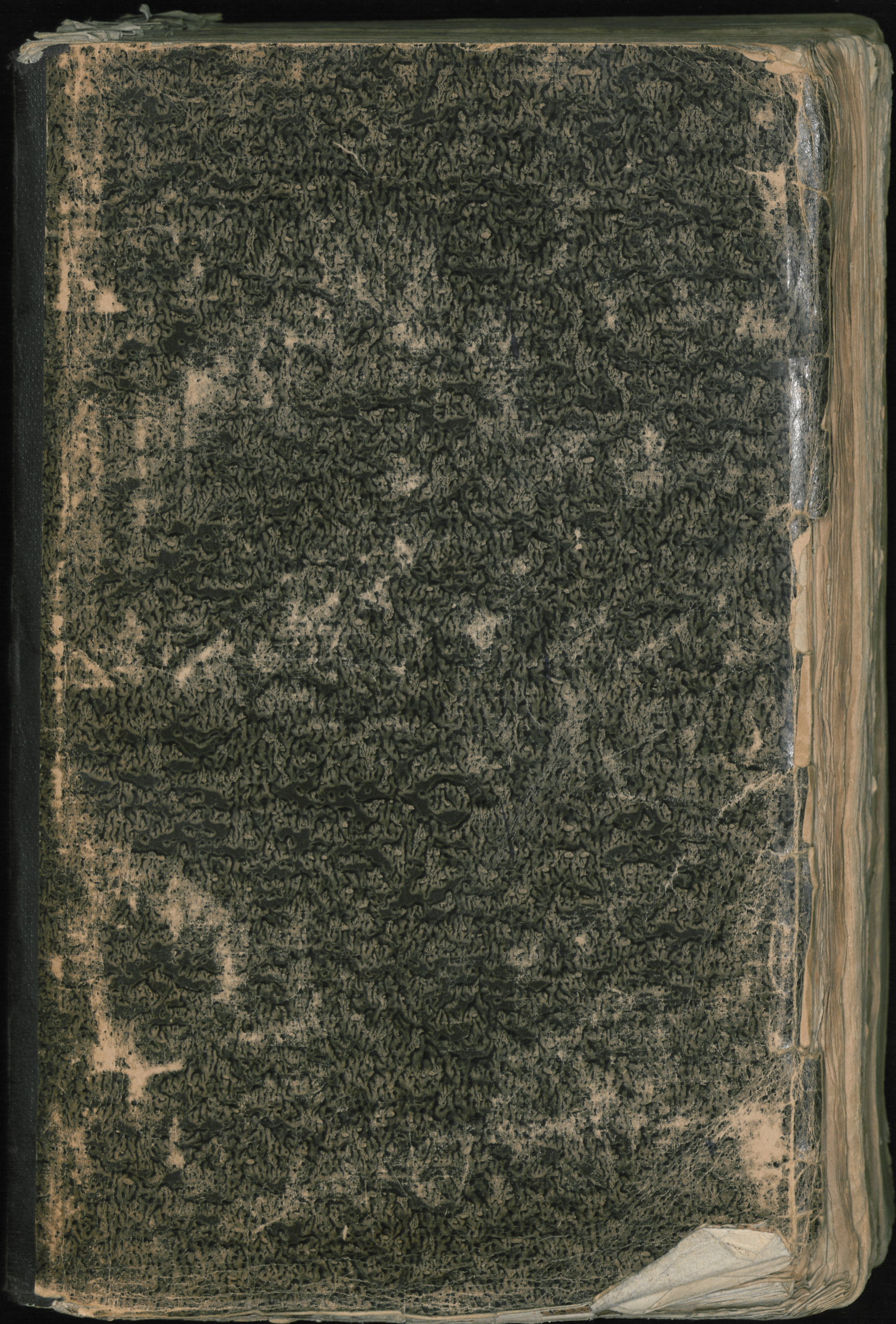
**Rector Univers. Rostoch. Henricus Rudolphus Redeker D. & P.P. Benevol
Lectori! Salutem! Quanta cum difficultate & illubentia inductus sim, ut 16. d.
praes. mens. non in alicuius iniuriam aut existimationis laesionem ... M.
Theophilus Großgebauer ... : Dadam raptissime Museo 19. Jan. Anno 1661 ...**

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn796637962>

Druck Freier Zugang

145 reg.

del gis

del fin

andru
accipit

populif

tra

du

tra

tra

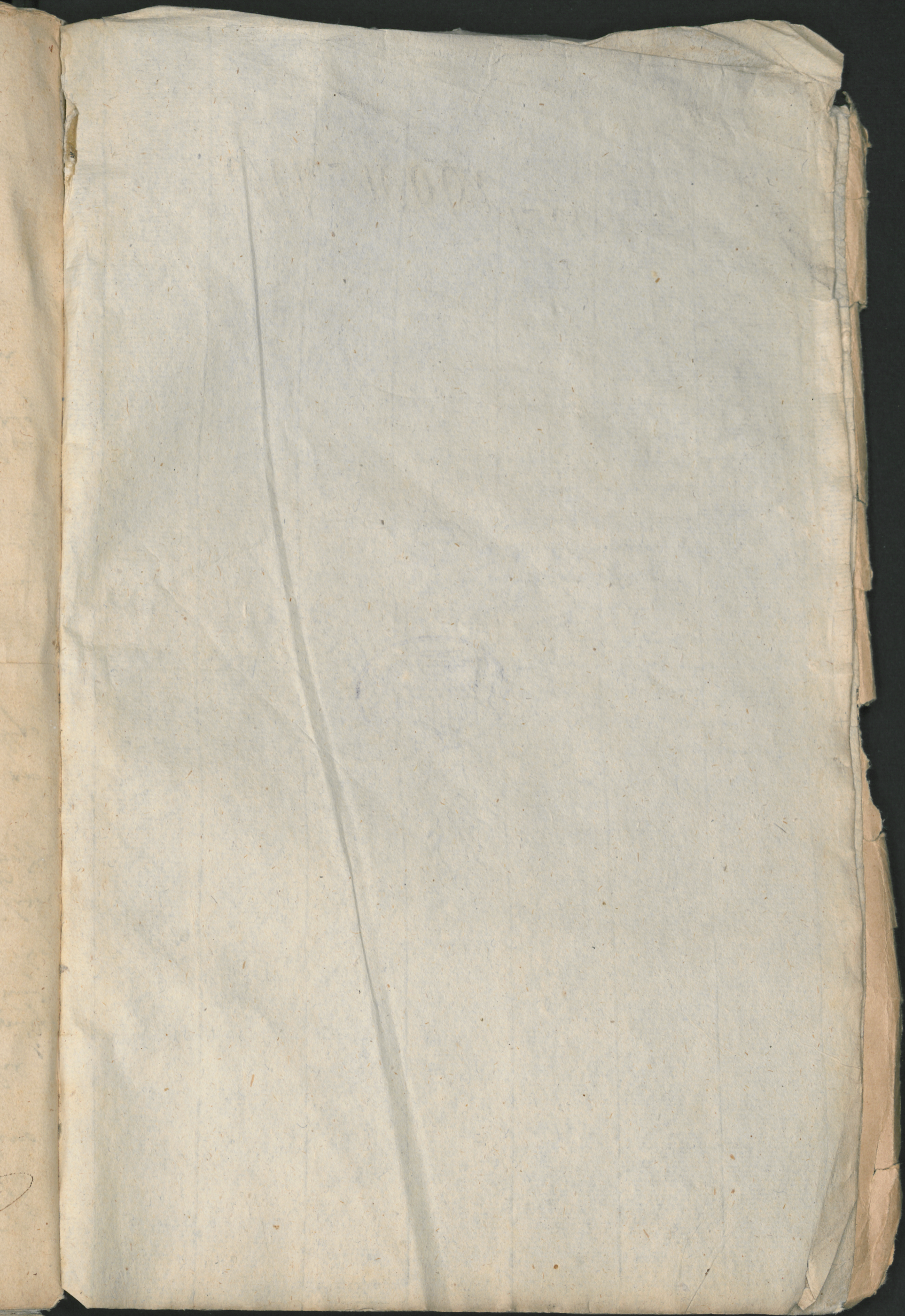
tra
tra

tra

tra
tra
tra
tra
tra

Mk-10662.1-28 <Mm>

10

RECTOR UNIVERS. ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS

R E D E K E R / D. & P. P.

Benevolo Lectori

Salutem!

Quantâ cum difficultate & illubentia inductus sim, ut 16. d. *præf. mens.* non in alicujus injuriam aut existimationis læsionem, sed justam nominis & honoris mei tuitionē, illud scripserim, quod in casu læsæ autoritatis, quem DEUS clementer avertat, non facere non possem, illi mihi testes erunt, quibus ægritudo mea nota fuit. Postquam enim ex duriori verborum contextu ejus carminis, quod Reverendus & Clarissimus Dominus M. THEOPHILUS Großgebauer Verbi Divini Minister ad D. Jacobi fidelissimus, amicus meus singulariter dilectus, scripsit non alium sensum elicere potui, quam quod ego Varniaca Rector Verbo DEI non amplius regerer, vel etiam bonis amabilis esse desierim; Præcipue cum omnium illorum, cum quibus ego quidem locutus sum, sententia, eandem mihi interpretationem inculcarit: Non potui leniori juris via famæ meæ consulere, quam si publicè exigere, ut ea quæ de me, obscuriori sensu in dicto carmine funebri scripta erant, clariori declaratione ac aliorum interpretatione erat, explicarentur. Quandoquidem autem illius controversi carminis, quod hætenus multorum animos suspensos, & meum maxime cruciatum tenuit Dominus M. THEOPHILUS Großgebauer, quem propter egregiam eruditionem, & ministerii sacri laudabilem functionem maximo semper amore complexus sum, & adhuc complector, ad amicâ interpositionem Pl. Reverendi & Excellentiss. DN. CASPARI MAURITII, SS. Th. D. P. P. Superintendentis vigilantissimi ac amici nostri conjunctissimi, & aliorum quorundam Pastorum sollicitam curam sponte sua ubi expressæ testantur. Propterea illud, quod jam ante in superiori meo scripto testatus sum, hic repeto, & bonis omnibus expresse significo; Me facta hac interpretatione nec carmine illo læsum, nec Programma meum quod in illud duntaxat strinxeram, in Domini M. Großgebauer / Ministerii, pietatis, existimationis, studiorum, vel morum præjudicium, quomodocunque etiam intelligi vel adductio mihi sit ademta. Quapropter omnes & singulos Academia Cives serio adhortor, ne contra honorem vel existimationem DN. M. Großgebauer / quicquam sinistre agant, aut feliciter sopita iterum peculanti ac turbulento maledicto, vel improbo calumniandi pruritu, moveant. De cætero ex animo opto, ut Deus Pacis & tranquillitatis omnes in Universitate hac nostra docentes ac discentes infacati amoris vinculo constringat, quò sublata simulatû malignitate, ex omnium amore & virtutis studio singulorum salus crescat. Dabam raptissimè ex Museo 19. Jan. Anno 1661.

L. S.

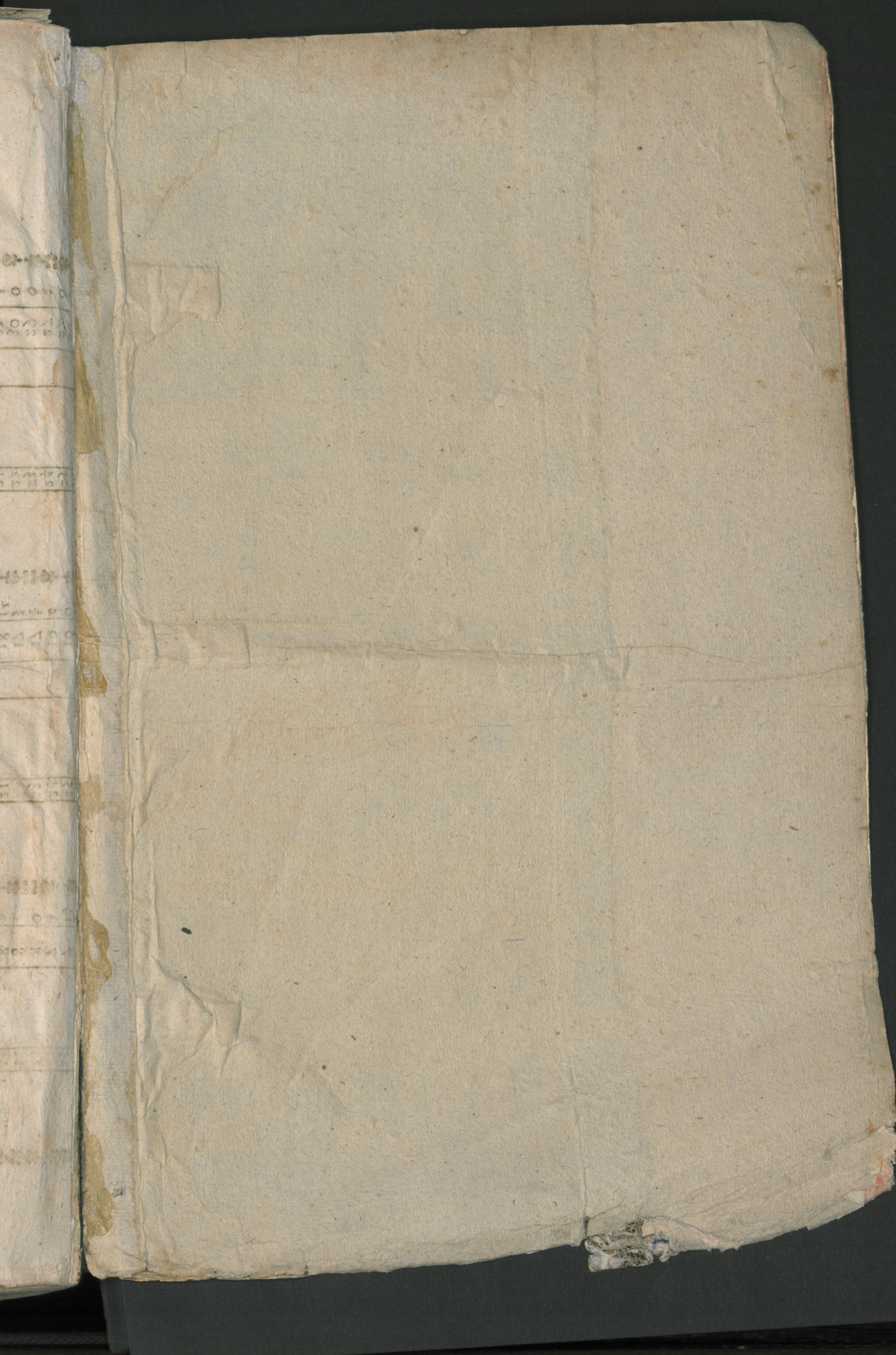
Um alia ratione Sacro meo Ministerio & Existimationi meæ consulere mecum statuerim, interposuerunt se Reverend. pl. Dn. Superintendens & Collegæ alii ex R. Ministerio. & ut me Super disticho hoc controverso:
Varniaca Rector, Juris Moderator, & olim
Noster Amor, Verbo cum regerere DEI.
Declararem, sciaserunt. Parvi svasui eorum, & tranquillitatis meæ causa significo, me in hoc disticho commendasset studia & exercitia pietatis DN. D. REDEKERI, Magnifici p. t. Rectoris, qui cum in Parochia Jacobæa Verbo & cultu DEI pasce- retur, sive regeretur, & gnarus auditor concionum mearum matutinarum esset, jamdudum & ex multis annis meus amicus extitit, meaque charismata maximi fecit. Hac interpretatio cum tam leniter ex Verbis meis fluat, factas detorsiones satis mirari non possum. Olim igitur pro jamdudum positum est, ut Plinius Epist. 162. & autores alii ista dictione utuntur. Sanè qui olim ac jamdudum me amavit, quin me nunc quoque amet, nihil repugnat. Unius positio alterius destructio non est. Vetus amicitia maximè laudabilis. Deinde Verbum Regerere seu regere in hoc loco pro pascebare debet intelligi. Nam ad Templum illud in toto disticho respexi, quo prædictus Dn. Rector cultu divino publico Verboque DEI in templo nostro Jacobæo regeretur seu pascebatur. *Parochia alios amicos cum Varniaca & Campanentis vocat & Ministris Ecclesiæ pascentur, dicuntur gubernari ac regi. Hinc munus nostrum Ecclesiasticum est non Regnum, & regimen 1. Corinth. 12. 28. Qui hunc regimen præsumunt in negotiis veteri Regentes dicuntur. Rom. XII. 8. Hanc meam interpretationem si Magnificus Dn. Rector prius exquisivisset, ut stero etiam sine isto publico scripto, secundum Regulas charitatis & equitatis; fuisset contentus. Quod vero ad ipsam magis prophetiam Ezech. cap. XXIV. attinet, omnibus Prophetiarum Studiosis & eodæm Theologis constat, *וְיָרֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְיָרֵם מִן הַשָּׁמַיִם וְיָרֵם מִן הַשָּׁמַיִם* Prodigia ac signa ex se nec reatum, nec contemtu illis attulisse, quos Deus Ter Opt. Max. vel ex amicissimis suis Populo ad agendam penitentiam præstituit. Viduo non insultavi, pie defunctam non judicavi. Hoc enim temeritatis, illud crudelitatis fuisset. Condolentia mea ex elegis ipsis liquida est. Si non efficaciter consolatus essem, si *אַיִן אֵיךְ* ad penitentiam omnes Ordines harum Athenarum invitasset; Primū in potestate hominis non semper est; Alterum Ministerio Sacro vel maxime proprio, 2. Timoth. IV, 2. Cæterum post DEUM, Magistratum meum quousque in hac Academia vixi, semper veneratus sum ac amavi, atque in hoc totus fui, & in posterum ero, ut peccatis in & DEI incentive ex quovis ordine deletis, salutem ac Pacem Populi mei consecrer. Offendicula à Me profecta non sunt. Illa ut iis qui contrariam interpretationem M. D. Rectori in extremo luctu constituto suggererunt, ne à DEO imputentur, cum Domino JESU præcor, Luca XXIII, 34.*

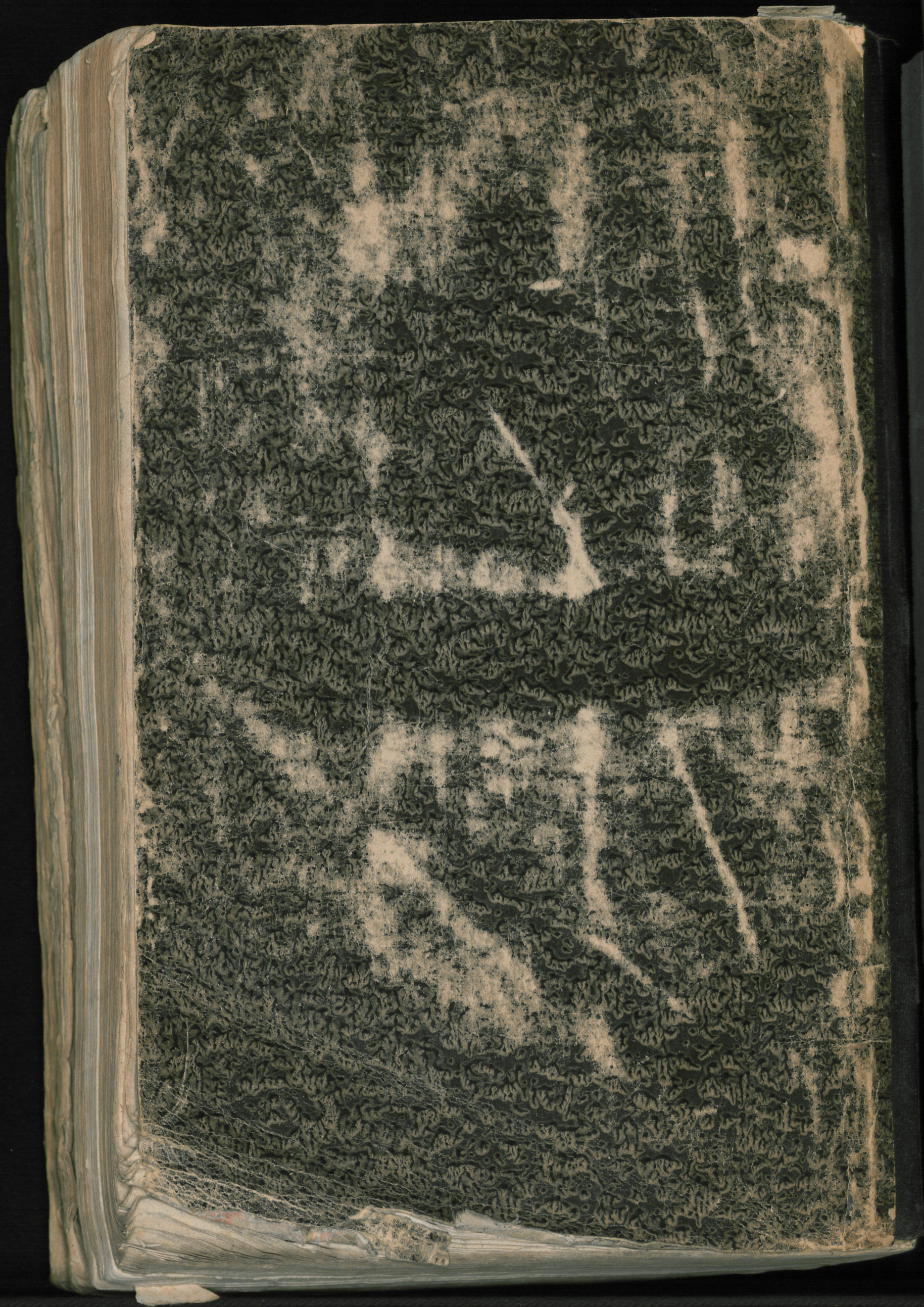
Theophilus Großgebauer / Minister DEI. JAC.
Thüringus.

ROSTOCHII.

Typis JOHANNIS KILII Academia Typographi.

...que iam a publica tranquillitate constitutus, verborum suorum genitum interpretis extiterit, ut eius intera interius ad verbum expressa testantur. Propterea illud, quod jam ante in superiori meo scripto testatus sum, hic repeto, & bonis omnibus expresse significo; Me facta hac interpretatione nec carmine illo laesum, nec Programma meum quod in illud duntaxat strinxeram, in Domini M. Grosgebauri/ Ministerii, pietatis, existimationis, studiorum, vel morum praedictum, quomodocumque etiam intelligi vel adduci possit, valiturum, adeoque omnem ejus vim abolitam, & ex omnium memoria evulsam esse volo, cum omnis suspensionis argumentatio mihi sit adempta. Quapropter omnes & singulos Academiae Cives serio adhortor, ne contra honorem vel existimationem Dn. M. Grosgebauri/ quicquam sinistre agant, aut feliciter sopita iterum peccanti ac turbulento maledicto, vel improbo calumniandi pruritu, moveant. De cetero ex animo opto, ut Deus Pacis & tranquillitatis omnes in Universitate hac nostra docentes ac discipulos

Dabam raptissimè ex Museo 19. Jan. Anno 1661.

L. S.

Um alia ratione Sacro meo Ministerio & Existimationi meae consulere mecum statuerim, interposuerunt se Reverendissimi pl. Dn. Superintendens & Collegae alii ex R. Ministerio. Et ut me Super disticho hoc controverso:

Varniacae Rector, Juris Moderator, & olim Noster Amor, Verbo cum regerere DEI.

Declararem, svaserunt. Parvi svasui eorum, & tranquillitatis meae causa significo, me in hoc disticho commendasse studia & exercitia pietatis Dn. D. REDEKERI, Magnifici p. t. Rectoris, qui cum in Parochia Jacobaea Verbo & cultu DEI pascebatur, sive regeretur, & gnarus auditor concionum mearum matutinarum esset, jamdudum & ex multis annis meus amicus extitit, meaque charismata maximi fecit. Hac interpretatio cum tam leniter ex Verbis meis fluat, factas detorsiones satis mirari non possum. Olim igitur pro jamdudum positum est, ut Plinius Epist. 162. & autores alii ista dictione utuntur. Sanè qui olim ac jamdudum me amavit, quin me nunc quoque amet, nihil repugnat. Unius positio alterius destructio non est. Vetus amicitia maxime laudabilis. Verbum Regerere seu regebare in hoc loco pro pascebare debet intelligi. Nam ad Templum cultu divino publico Verboque DEI in templo nostro Jacobaeo regebatur seu pascebatur. ac regi. Hinc munus nostrum Ecclesiae dicuntur. Rom. XII. 8. Hanc in pto, secundum Regulas charitatis & aequitatis, net, omnibus Prophetiarum Studiosis & eodidaxnis Theologis contermtum illis attulisse, quos Deus Ter Opt. Max. vel ex amicissimis suis non insultavi, pie defunctam non judicavi. Hoc enim temeritatis, illud crudelitatis fuyda est. Si non efficaciter consolatus essem, si ad paenitentiam omnes Ordines harum Primu in potestate hominis non semper est; Alterum Ministerio Sacro vel maxime proprium, 2. Timoth. IV, 2. Caer Magistratum meum quousque in hac Academia vixi, semper veneratus sum ac amavi, atque in hoc totus fui, & in posterum ut peccatis irae DEI incentivis ex quovis ordine deletis, salutem ac Pacem Populi mei consecrer. Offendicula a Me profecta non sunt. Illa ut iis qui contrariam interpretationem M. D. Rectori in extremo luctu constituto suggererunt, ne a DEO imputentur, cum Domino JESU precor, Luca XXIII, 34.

Theophilus Grosgebauer/ Minister DEI. JAC. Thuringus.

ROSTOCHII.
Typis JOHANNIS KILII Academiae Typographi.

http://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn796637962/phys_0010

